

«Girona 10», i a més de veritat

ALBERT SOLER

Que ningú digui que la compra del fons Santos Torroela és inútil. A mi m'ha servit per assabentar-me que existia un tal Santos Torroella i que hi ha un partit que es diu Reagrupament, nom que indica que almenys deuen ser dos a la convenció nacional. I també per saber que si mai tinc problemes econòmics podré endossar qualsevol cosa a l'Ajuntament de la meua ciutat.

Viu vostè en un edifici construït per Rafael Masó però de manteniment oneros? L'Ajuntament l'hi compra, es fa càrrec de tot i li permet seguir-hi vivint. Rep una herència de documents i dibuixos? L'Ajuntament li canvia per diners. L'alcalde de Girona no se'n pot estar de comprar així que escolta la paraula "col·lecció".

- Tinc per només 600.000 euros una col·lecció de contenidors de plàstic que...

- Compro!

La meua experiència en col·leccions es limita a la de futbolistes de la lliga 73-74 (em falten només els de Keita i Ortiz Aquino), però...

- Compro!

...Però que tot el que es diu del fons Santos sigui que conté "obra" de Picasso, Dalí, etc, em fa malfiar. Conté el Gernika o una ceràmica feta a correu un dia que no trobava el giratruites? Conté El gran masturbador com a al·legoria de l'alcalde parlant-nos dels beneficis de la col·lecció o era...

- Compro!

...o era un paper en blanc amb la firma perquè el senyor Santos hi dibuixés el seu retrat amb un sis i un quatre?

Sigui com sigui, són 4 milions que s'evaporen. Tal com estem això ja no és viure per sobre de les possibilitats sinó -com va exclamar Oscar Wilde en demanar una ampolla de xampany mentre agonitzava- morir-hi per sobre.

El millor i més ajustat a la realitat que s'ha fet mai a Girona és l'eslògan "Girona 10". Perquè efectivament, aquesta ciutat deu diners, deu explicacions als ciutadans i es deu haver begut l'enteniment.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/opinio/2014/02/18/girona-10-mes-veritat/657003.html?utm_source=rss